30/10/2020

Митрополит Николај Хаџиниколау: Вриједност Митрополита Амфилохија ће се тек показати

Митрополит месогејски и Лаврија др Николај Хаџиниколау је казао данас поводом смрти Митрополита Амфилохија да је Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски једна посебна личност тако да су и данас не само Црна Гора и Српска православна црква осиротиле већ и цијело православље.

“Митрополит Амфилохије је био аутентичан са посебном јуначком храброшћу. Био је чист и истинит и врло комуникативна личност. Ми смо као Митрополија овдје у Атици имали један посебан однос са њим јер је за четири године својих докторских студија од 1969. до 1973. био постављен за свештеника у саборној цркви у Спати и у наставку као проповједник у саборном храму града Коропија. За те четири године учинио је изузетно духовно дјело. ”

Истакао је да његов загрљај био посебно отворен за младе и студенте те да је организовао предавања и организовао “Привлачио је народ дубином своје ријечи и истином живота. Посебну духовну везу до дана данашњег са њим има наш манастир Свете Тројице у Коропију који су га имали као свог рођеног оца. ”

Говорећи о дубокој теолошкој мисли коју је Митрополит Амфилохије имао, др Николај Хаџиниколау је казао да је његов докторски рад изузетан и “да је везан је за теме Филокалије, дубине и чистоту духовног унутрашњег живота, животну теологију, која се односи на молитву са благодатним живљењем који није само неко морално учење или гносиолошко описивање одређених тема, зато се и удубио у учење Светог Григорија Паламе”.

Подсјетио је да је са њим заједно студирао и његов духовни брат владика Атанасије Јевтић који је, како он сам воли да каже, само један дан млађи од Митрополита.

“Имали су једну заједничку основу у теологији и духовном животу коју им је дао њихов духовни отац Свети Јустин Поповић… Отац Јустин је имао посебну љубав према Грчкој и то не у етничком смислу већ као материци богословске истине и вјере и ту љубав је пренио својим ученицима, међу којима је био и Митрополит Амфилохије.

Митрополит Амфилохије је био јако јасан и чист у својој богословској и еклисиолошкој мисли и истовремено као филантроп и као пастир Цркве све је то уравнотежио у себи. Посебно треба истаћи његову љубав према Истини. Његова ријеч није била строга, али ни компромисна. Био је подвижник и апостол, монах и епископ, и са народом и са Богом. Био је аристократа, достојанствен у правом смислу те ријечи.

У последње вријеме недавних гоњења Цркве и њега лично са достојанством је све то прихватао и због тога није вриједан жаљења већ вриједан добронамјерне зависти. Нека га Господ упокоји. Био је великог срца и мудрог ума и истинитог живота. Са њим нисам имао неку честу комуникацију, али сам непрестано био срцем повезан са њим и због тога се осјећам и лично као сироче. Био је човјек који је надахњивао људе око себе, зато имамо наду да ће наставити његово дјело и његова ће се вриједност тек показати. Кад сам га год сусретао, имао сам посебну ганутост, посебну радост и осјећај подршке и бриге", казао је Митрополит месогејски и Лаврија др Николај Хаџиниколау.

— mitropolija.com